

Vaig néixer a Granollers l'11 de juliol del 1978. Primera filla de la Maria i el Lucas, fills d'immigrants andalusos i extremenys que han viscut i estimat tota la vida a Catalunya. Germana de la Mar, un dels meus pilars més importants. Visc des del 2004 amb un home generós que conviu amb una vida absolutament desordenada i tot i això m'estima. Vaig estudiar a l'escola Salvador Espriu, a l'institut Cervetó i a la Universitat Autònoma de Barcelona. Sóc diplomada en relacions laborals, màster en seguretat en el treball, higiene industrial, ergonomia i psicociologia aplicada i auditora de sistemes de gestió. Vinculada al PSC de Granollers des del 2004 i regidora de promoció econòmica, relacions amb les empreses, comerç i turisme de Granollers des del 2007.

Regala'm una cita:

"Sense drets no tenim igualtat i sense igualtat no tenim llibertat"

Petita biografia de gustos: què t'agrada i que no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi

De menjar m'agrada gairebé tot, però podria alimentar-me dia i nit de marisc i truita de patates amb molta ceba. No suportó els menjars de textures toves tipus "callos". La beguda que més m'agrada és la Coca Cola Light i en general mai prenc alcohol. M'agrada llegir si m'emocio, si em diverteixo i si pateixo. En general qualsevol història que compleixi aquests requisits. No m'agrada gaire llegir novel·la històrica (amb algunes excepcions com "Los pilares de la tierra" o "La catedral del mar") M'injecta energia el mar, a l'estiu i a l'hivern i sobretot el de la Costa Brava.

Defineix segons el teu diccionari personal les paraules: home, dona, igualtat, felicitat

Home i dona: iguals, respecte, estima, exemples, pilars. Igualtat: tot i tot-hom. Felicitat: família, el meu fill

En què estàs ficada ara?

En mil coses com sempre. En projectes a Granollers que m'engresquen moltíssim, en la reconstrucció del meu partit,

en gaudir molt de la gent que estimo...

Com és un dia normal per a tu?

Els meus dies sempre estan plens de coses. Em llevo a les 7h, em dutxo, m'arreglo i llevo i porto el meu fill Àlex a l'escola. Depenent del dia, marxo a l'hospital a treballar fins a la tarda, quan plego acostumo a tenir reunions o actes a l'ajuntament; sinó, vaig al meu despatx, a Can Muntanyola, mil reunions i actes omplen el dia fins que al vespre arribo a casa normalment per l'hora del bany, jugar una estona o llegir un conte, sopar i descansar. Puc seguir treballant fins les tantes, llegir algun article recomanat, repassar les xarxes socials, el correu i mirar qualsevol banalitat a la TV. Em poso a dormir sobre les 12h.

Com està el món oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

Tant de bo tingués la resposta. Diria que ningú la té. Cadascú l'analitza des de la seva parcialitat. Crec que els individuals passen per davant de la col·lectivitat i així no anem bé. Cal ser més generosos, lluitar per la igualtat d'oportunitats i per sortir d'aquesta crisi sense deixar-nos ningú pel camí.

Quin és el paper de la dona en tot plegat? I com a agent artístic?

Com sempre la dona té un paper crucial, n'estic convençuda. Històricament així ha estat i així serà. Nosaltres som més generoses i treballem com les formiguetes, juntes, sense parar i sense fer soroll per aconseguir grans coses. El món s'ha de mirar des dels ulls de les dones, també. I de ben segur canviaria. Nosaltres som mares, i portem al món els i les que després es barallaran per un tros de terra. Això ens fa diferents i sabem com educar els nostres fills i filles. Per aquí ve el canvi. Educar en valors, en sentiments i en respecte a les diferències. Educar també en llibertat.

Com vas de salvatgisme?

Doncs faig tot el que puc. Ser una dona salvatge és un gran repte que totes les dones hauríem de procurar aconseguir. Nosaltres transformem i ho hem de fer des de la llibertat de ser con vulguem ser.

Les 3 coses bones teves són... i les 3 coses que és millor no explicar...

Les coses que és millor no explicar no sé si explicar-te-les... jajajaja.

"Cal ser més generosos, lluitar per la igualtat d'oportunitats i per sortir d'aquesta crisi sense deixar-nos ningú pel camí"

Andrea Canelo

Ens trobem amb l'Andrea una tarda de pluja a Roca Umbert. Aquest espai, més berlinià que mai, m'agrada. Ens acull, tot fent un cafè i parlem de la vida, molt i de les dones també molt. I m'explica els projectes que s'acumulen a Can Muntanyola i com això l'engresca. Se li nota que no és una dona de les que passen per la vida de puntetes. I això, m'encanta.

Vaig començar a "treballar" durant els estius fent classes particulars a nens petits i com a monitora d'activitats d'estiu quan tenia 15 anys. Vaig guanyar plaça com a secretària al 2003 a l'Hospital de Granollers i quan vaig acabar d'estudiar (2004) vaig demanar excedència per marxar i treballar com a tècnic de prevenció de riscos laborals. He fet de tècnic extern de més de 150 empreses. Al 2008 vaig demanar la reincorporació a l'hospital i des d'aleshores treballo com a tècnic al servei de prevenció de riscos laborals.

La meua feina, la compagino amb una dedicació parcial a la política local de Granollers, on sóc la regidora dels temes de promoció econòmica, consellera comarcal al consell comarcal del Vallès Oriental i adjunta a la secretaria de l'agrupació de Granollers.

M'agrada molt dormir (molt), no faig esport i sóc massa insistent quan crec tenir la raó. No em fa mandra treballar, gens (tinc sort de tenir feina i de fer coses que m'apassionen), sóc molt familiar i estic sempre molt pendent de la gent que estimo.